

Der blev den Gang truffet en Aftale, men som kun gjaldt bestemte Personer i Djebliffet; den Aftale er bleven holdt.

Naar saa dernæst den ærede Ordfører til min allerstørste Forundring fremsøgte, hvad der var sket et Aar eller to før ved det Forlig, som paa en vis Maade paa disse Konti blev sluttet mellem mig og Finansudvalget, og den ærede Ordfører vil have dette med ind berunder, maa den ærede Ordfører huse ganske overordentlig fejl. Der blev ikke talt et eneste Ord den Gang om denne Sag. Vi havde den Gang haft en lang Strid mellem Ministeren og dette Ting, idet dette Ting havde opført paa Konto VI. A. 2. visse Forfattere med visse Beløb, medens jeg havde nægtet at modtage dem, og Følgen deraf var, at disse Beløb, endstønt de vare bevilgede af dette Ting, ikke bleve brugte. Efter at dette havde været nogle Aar, i hvilken Tid disse Konti ikke havde faaet nogen Forhøjelse, hvad der jo var ganske naturligt, fordi der var Strid om dem, blev man endelig enig om at komme ud over det gamle Brøvl, om jeg maa bruge dette Udtryk, idet Ministeren for sit Vedkommende gik ind paa at give de Forfattere, som der var Tale om, den af Folketinget forlangte Bevilling, og Folketinget gik for sit Vedkommende ind paa at optage de Mænd, om hvis Optagelse Ministeren allerede i flere Aar havde anmodet, men som Folketinget havde nægtet. Det var det, som den daværende Ordfører, Greb Holstein-Bedreborg, talte om, idet han sagde, at det hele maatte betragtes som en Helhed. Det, som Ministeren maatte love, var — det var Meningen, selv om det ikke blev sagt med klare, tydelige Ord — at selv om der i det andet Ting skete Forandringer, saaledes, at kun nogle af de Personer, der her var Tale om, fik Bevilling, skulde Følgen ikke være den, at Ministeren skulde kunne give Understøttelse til de enkelte Personer, til hvem Bevilling var bleven vedtaget af begge Ting, men saa skulde Ministeren være forpligtet til ikke at anvende Bevillingen til nogen af de omstridte Personer. Dette var et Løfte, og det blev holdt, idet det lykkedes mig at gennemføre Bevillingerne i det andet Ting.

Den fangerende Ordfører (H. Holm): Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Dpgør, som den Gang fandt Sted, gjaldt baade Konto VI. A. 2., de faste Understøttelser, og Konto VI. A. 3. Saaledes udtalte baade Ordføreren og Ministeren sig. Det var et Dpgør af hele den Strid, der var gaaet forud, og man var nu blevet enig om, hvorledes disse Konti skulde anvendes. Det kan kun lidt hjælpe, at det ærede Medlem siger, at fra Begyndelsen af var Kontoen fri. Det siger jeg ogsaa, men jeg holder paa, at den blev bunden efterhaanden, at man blev enig om, at den skulde bindes til bestemte Regler, og at man i alle enkelte Tilfælde bandt sig til bestemte Personer. I øvrigt tvivler jeg ikke om, at mine Ord ikke ansøgte det ærede Medlem fra Storeheddinge. Jeg har heller ikke tænkt at staffe ham nogen Slags Ansøgelse. Jeg har ikke ment at kunne overbevise det ærede Medlem. Jeg har kun forsøgt at overbevise Tinget om, hvorledes det forholder sig med denne Konto, og jeg overlader rolig Tinget at domme om, hvem der har Ret efter de Oplysninger, som nu ere fremkomne.

Brandes: Jeg anser det for nødvendigt, trods den Opfordring, der er fremkommen fra den ærede Ordførers Side, at udtale et Par Ord om Bevillingen til Forfatteren Pontoppidan. Hvis kun den ærede Ordfører havde udtalt sig om denne Sag, og vi derefter blot havde hørt den ærede Ministers Svar, og dersom der ikke var blevet ført en hel Forhandling derom i disse Dage, saa skulde jeg have tiet stille; men da andre have berørt Sagen, saa anser jeg det for rimeligt, at ogsaa jeg sjer nogle Bemærkninger til. Imidlertid skal jeg ikke komme ind paa selve Sagens Historie, jeg skal ikke berøre de Motiver, som den ærede Minister har haft til ikke at opføre Pontoppidan paa Konto VI. A. 3. paa indværende Finanslov, heller ikke dvæle ved de Motiver, som den ærede Minister har haft til ikke at foreslaa Pontoppidan paa det kommende Finansaars Budget. Jeg skal overhovedet ikke komme ind paa den Skrivelse eller den Brevveksling, som er ført mellem Pontoppidan og Ministeren, og som findes aftrykt i